

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:43	7:04	
8:45	6:54	בית שמש
8:45	7:11	בני ברק
8:42	7:03	טבריה
8:42	6:50	יבנאל
8:42	6:50	ירושלים
8:43	7:02	מודיעין עילית
8:43	7:02	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

מולד חודש אלול יהיה: יום חמישי בשעה 15 18 דקות | ראש חודש ביום החמישי ולמחרתו ביום השישי

פרשת ראה, עברכים חודש אלול, כ"ה אב, אבות פרק ה', שעת תשפ"ו לפ"ק
שיעורים כסדרן: נ"ך: שמואל-א ו' | בבלי: חולין ק' | ירושלמי: בבא בתרא ט"ז | תוספתא: בבא מציעא ה' | רמב"ם: קידוש החודש ט'

מוהרא"ש מספר

שבת מברכים אלול

כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ נִכְנָסִים לַיָּמִים שֶׁל אֱלֹל אֲנַחֲנוּ צְרִיכִים לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד שֶׁיֵּשׁ לָנוּ חֹדֶשׁ שָׁלֵם לְהִתְכַּוֵּן לַיּוֹם הַדִּין; יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא רוֹצִים לִהְיוֹת בְּזִמְנָה הַזֶּה, הֵם רוֹצִים לִרְאוֹת אֶת עֶצְמָם אַחֲרֵי יָמִים הַנּוֹרָאִים, זֶה טְעוּת, הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁחֹדֶשׁ אֱלֹל הוּא זִמְנָה מְתוּחָה, וְלָכֵן יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא יְכוּלִים לִסְבּוֹל אֶת זֶה, הֵם רוֹצִים לִבְרֹחַ, הֵם רוֹצִים שֶׁהַיָּמִים הָאֵלֶּה כָּבֵד יַעֲבִירוּ כְּמָה שִׁיתֵּר מֵהֶר. אַחֵי הָאֵהוּב דַּע לָךְ שֶׁהַיָּמִים הָאֵלֶּה

<<<<

מילה של התחזקות

לָךְ בְּכָל יוֹם לְהִתְבַּדֵּד, תִּתְחַיֵּל בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה, תוֹדָה לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַחֲסָדִים הַגְּדוֹלִים, שְׁנוֹלְדַת יְהוּדִי, וְעַל הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבֵּנוּ, וְעַל הַשִּׁידוּף שֶׁלָּךְ, עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ, עַל הַפְּרִנָּסָה שֶׁלָּךְ וְכו', אַחֲרֵי הַהוֹדָאָה תַּעֲשֶׂה זִמְנָה לְתִשׁוּבָה וְיִדְוִי דְבָרִים, תִּסְפֹּר לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ מֵהַ עֲשִׂיתָ, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיִּסְלַח לָךְ, וְאַחֲרֵי כֵן תִּבְקֶשׁ עַל הָעֵתִיד, כְּפִי שֶׁחֲבָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת נד): "נוֹתֵן הוֹדָאָה עַל שֶׁעָבַר וְצוּעֵק עַל הָעֵתִיד", קוֹדֵם מוֹדִים וְאַחֲרֵי כֵן מִבְּקָשִׁים.

פּוֹעֵל בְּנִין יְכוּל בְּשִׁיעַת בְּנִית הַבָּתִּים לִהְיוֹת מִפִּיץ גְּדוֹל, כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִדּוֹ, מְדַבְּרִים יָפָה, וְכְשֶׁהַמַּעֲסִיקִים צוּעִקִים נִשְׁאָרִים לַעֲמֹד רְגוּעִים, עַד שֶׁכּוֹלֵם מִתְחִילִים לִרְאוֹת שֶׁיֵּשׁ כָּאֵן פּוֹעֵל בְּנִין חָסִיד בְּרִסְלָב שֶׁמְדַבֵּר עִדּוֹ וְתִמִּיד מְדַבֵּר מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ - זֶה הַהִפְצָה הַכִּי גְּדוֹלָה. (עֲצָתוֹ אֲמוּנָה עֶקֶב תִּשְׁפ"ו)

ווארט על הפרשה

רָאָה אֲנִי נוֹתֵן לַפְּנִיכָם הַיּוֹם בְּרִכָּה וְקָלְלָה רַבִּינוּ ז"ל אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב), עַל הַפְּסוּק (תהילים צה, ז) "הַיּוֹם אִם בָּקוּלוּ תִשְׁמְעוּ, שִׁזְהוּ כָּלִל גְּדוֹל בַּחַיּוֹ שֶׁל אָדָם: שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לַחֲשֹׁב תְּמִיד רַק עַל הַיּוֹם הַנּוֹכְחִי, הֵן בְּעִנְיַי מָמוֹן - "הֵאֵם יֵשׁ לִי 'לְהַיּוֹם' מֵהַ לֵּאכֹל? הֵאֵם יֵשׁ לִי 'לְהַיּוֹם' מֵהַ שְׂאֵנִי צָרִיךְ?". אָדָם לֹא צָרִיךְ לַחֲשֹׁב מֵאִיפָה יִהְיֶה לוֹ מָחָר, שֶׁהֵרִי אִם הֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ עֵזֶר הַיּוֹם, הוּא יַעֲזֹר גַּם מָחָר. וְאוֹתוֹ דְּבַר הוּא גַּם בְּעִבּוּדַת הַשֶּׁם: אָדָם צָרִיךְ לַחֲשֹׁב רַק עַל הַיּוֹם, 'עַכְשָׁיו' - מֵהַ שֶׁהוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת עַכְשָׁיו נַחַת רוּחַ לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ. אָדָם אֵינוֹ צָרִיךְ לַחֲשֹׁב מֵהַ הוּא עֹשֶׂה אֶתְמוֹל, וּמֵהַ הוּא הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת מָחָר. זֶה לֹא מְשֻׁנָּה מֵהַ הֵיךְ וּמֵהַ יִהְיֶה, הָעֶקֶר הוּא 'עַכְשָׁיו', אָדָם צָרִיךְ לְנַסּוֹת לַעֲשׂוֹת עַכְשָׁיו אֶת מֵהַ שֶׁהוּא יְכוּל. כְּשֶׁאָדָם מִתְנַהֵג כֵּן, הוּא מַצְלִיחַ מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

וְזֶהוּ הַפְּרוּשׁ בַּפְּסוּק: רָאָה אֲנִי נוֹתֵן לַפְּנִיכָם הַיּוֹם - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר: אֲנִי נוֹתֵן לָךְ מִתְּנָה, אֶת הַיּוֹם הַזֶּה. אִם יֵשׁ לָאָדָם שֶׁכָּל וְהוּא לֹא מִסְתַּכֵּל עַל אֶתְמוֹל וְעַל מָחָר, אֲלֹא מְנַסֶּה לְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם הַזֶּה כְּפִי שֶׁצָּרִיךְ, אֲזִי זֶה יִהְיֶה, בְּרִכָּה - יוֹם מְבָרֵךְ. וְלִהְפֹּךְ אִם אָדָם יִדְחָה אֶת הַדְּבָרִים לְמָחָר 'הַיּוֹם כָּבֵד חֲלָף, מָחָר אֶתְחִיל לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ', אֲזִי וְקָלְלָה - זֶה יִהְיֶה יוֹם אָרוּר.

אֲשֶׁר מִי שֶׁמְנַצֵּל אֶת הַיָּמִים וּמִמְלֵא אוֹתָם בְּדְבָרִים טוֹבִים, זֶה יִשְׁאָר לוֹ לְנֶצַח וְיִלְוֶה אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

(זאת התורה - ראה א')

אֶת כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מַצְוָה אֶתְכֶם, אֶתוֹ תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת, לֹא תִסֹּף עָלֶיךָ וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ, רַבִּינוּ ז"ל אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוהר"ן חלק א' סימן ו') שֶׁכְּאֲשֶׁר יְהוּדִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת תִּשְׁוֵבָה, לַחֲזֹר אֶל הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא צָרִיךְ לִהְיוֹת בָּקִיא בְּשִׁנֵּי דְרָכִים: הוּא צָרִיךְ לַדַּעַת הֵן אִיךְ לְהַחֲזִיק אֶת עֶצְמוֹ כְּשֶׁהוֹלֵךְ לוֹ טוֹב, כְּשֶׁהוּא לומֵד, מִתְפַּלֵּל וְעוֹבֵד אֶת הַשֶּׁם, וְהֵן אִיךְ לְהַחֲזִיק אֶת עֶצְמוֹ כְּשֶׁלֹּא הוֹלֵךְ לוֹ טוֹב, כְּשֶׁהוּא נִכְשֵׁל בְּעִבְרוֹת. כְּשֶׁהוֹלֵךְ לוֹ טוֹב, הוּא צָרִיךְ לַדַּעַת שֶׁלֹּא לַעֲבֹר אֶת הַמִּצְוָה וְלֹא לִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים שֶׁהִתּוֹרָה לֹא צִוְתָה. כִּי אִם הוּא יוֹשֵׁם עַל עֶצְמוֹ יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁהִתּוֹרָה רוֹצֶה, הוּא יִהְיֶה מַעֲבֵר לַחֲחוּתֵי וְהַדְּבָר יִתְפּוֹצֵץ. וְכְפִי שֶׁרָשִׁי אוֹמֵר: לֹא תִסֹּף עָלֶיךָ, כְּגוֹן חֲמֵשׁ טוֹסְפוֹת בְּתַפְלִין, חֲמִשָּׁה מִיָּנִים בְּלוּלָב וְכו', שֶׁאָדָם לֹא יוֹסִיף יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁהִתּוֹרָה צִוְתָה. וְכֵן לְהִפְּךָ: כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל, כְּשֶׁהוּא נִכְשֵׁל, הוּא צָרִיךְ לַדַּעַת גַּם כֵּן אִיךְ לְהַחֲזִיק אֶת עֶצְמוֹ וְלֹא לַחֲשֹׁב וּלְהַתְנַאֵשׁ לְגִמְרִי, אֲלֹא לַחֲזֹר תְּמִיד אֶל הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ. זֶה מֵהַ שֶׁאוֹמֵר הַפְּסוּק: מִצַּד אֶחָד, לֹא תִסֹּף עָלֶיךָ, אֵל תוֹסִיף יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁהִתּוֹרָה מַצְוָה, כִּי אִם כֵּן - לְאַחֲרֵי מִכֵּן לֹא תַעֲשֶׂה כְּלוּם, וּמִצַּד שֵׁנִי, וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ, אֵל תִּגְרַע, שֶׁכֵּן אִם אֶתָּה רוֹאֶה שֶׁקִּשְׁתָּ לָךְ וּנְכַשְׁלָתָ, אֵל תוֹתֵר עַל הַכֹּל בְּגִלָּל זֶה, אֲלֹא תַחֲזִיק מִעֲמֵד וְתַחֲזֹר תְּמִיד אֶל הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ. אֲזִי תַצַּעַד בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה שֶׁתּוֹלִיד אוֹתָךְ אֶל הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ וְתִהְיֶה יְהוּדִי יָרֵא שָׁמַיִם בְּאֵמֶת.

(זאת התורה - ראה ז')

שְׁמַחַ, מְאֹרֵר וְנָעִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

עַרְב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת עֶקֶב, י"ז מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכָבוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

בְּשַׁבַּת בְּסִעּוּדוֹת תִּתְמַקֵּד רַק בְּדִבְרֵי אֶחָד, לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִתֵּת לְכָל אֶחָד מִיְלִים טוֹבוֹת; יֵשׁ לָךְ שְׂבוּעַת שָׁלֹם לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, עֲכָשׁוּ בְּשַׁבַּת אֶתָּה לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַסִּעּוּדָה בְּמִתַּח וְכו', בְּסִעּוּדוֹת הַשַּׁבַּת צָרִיךְ לִהְיוֹת שְׂמֵחַ, מְאֹרֵר וְנָעִים.

כְּשֶׁאֵתָּה אוֹמֵר בְּלִיל שַׁבַּת בְּסִעּוּדָה אֶת קִטְעַת הַזֹּהָר (פְּרֻשֶׁת יִתְרוֹ, פ.ח.): "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת לְקַדְּשׁוֹ" – תִּשְׂמַח לֵב אִיךְ הַתְנָאִים הַקְּדוּשִׁים, הַחֲבִירָא הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי – עָשׂוּ אֶת סִעּוּדוֹת הַשַּׁבַּת, כְּתוּב אֲצֶל כּוֹלָם רַק דְּבַר אֶחָד: "וַהֲוֶה חֲדִי בְּכָל חֵד וְחֵד", הֵם שְׂמַחוּ מְאֹד בְּכָל סִעּוּדָה, עֵינֵי שֵׁם.

תַּעֲשֶׂה אֶת הַסִּעּוּדוֹת עִם בְּגָדֵי שַׁבַּת, אֵל תוֹרִיד אֶת הַקְּפוּטָה וְאֶת הַשְּׂטְרִימָל בְּסִעּוּדוֹת. כִּךְ גַּם תִּבּוֹא לְבֵית הַכְּנֻסֶּת עִם בְּגָדֵי הַשַּׁבַּת הָאֵלּוּ (מִפְּרִיעַ לִי שְׂאֲבָרִים בָּאִים לְבֵית הַכְּנֻסֶּת בְּלִי בְּגָדֵי הַשַּׁבַּת, עַדִּיף שֶׁלֹּא יִבּוֹאוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הָאֶרְכָּה אֶלֹּא שִׂישְׁאָרוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֻסֶּת לִיד הַבֵּית עִם בְּגָדֵי הַשַּׁבַּת מֵאַשֶּׁר לִבּוֹא אֵלֶי בְּלִי הַשְּׂטְרִימָל).

תִּזְכּוֹר לִתֵּת מִיְלִים טוֹבוֹת בְּבֵית, בְּשַׁבַּת צָרִיכִים לִתֵּת בְּכַפָּלִים מִיְלִים טוֹבוֹת, הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (תִּיקוֹן כ"א, דף נז.) שֶׁבְּשַׁבַּת צָרִיכִים לִפְסֹס כְּפֹל מִכָּל הַשְּׂבוּעַ.

כְּשֶׁמִּתְפַּלְלִים וְהַבַּעַל תִּפְלָה מוֹשֵׁף אֶת הַקְּטָעִים, הוּא מִתְחַזֵּן וּמִסְלָסֵל – תִּנְצֵל אֶת הַשְּׁנִיּוֹת וְאֶת הַדְּקוֹת הָאֵלּוּ לְהִתְבּוֹדֵד; קוֹדֶם תּוֹדָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַשְּׂבוּעַ שֶׁעָבַר, עַל כָּל יוֹם, וְאִם נִשְׁאָרוֹת עוֹד כְּמָה שְׁנִיּוֹת – תִּבְקֶשׁ עַל הַשְּׂבוּעַ הַבָּא, שֶׁהַכֹּל יִתְנַהֵל כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ.

גַּם בְּפִתְיַחַת הָאָרוֹן, כְּשֶׁפּוֹתְחִים אֶת אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְהוֹצִיא אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה – תִּתְחַבֵּא בְּטִלִּית וְתִבְקֶשׁ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאִשִּׁיִּים, כָּל מָה שְׁלּוּחֵץ אִישִׁית; כִּי כְּשֶׁעוֹשִׂים פְּתִיחַת הָאָרוֹן נִפְתָּחִים שְׁעָרֵי שָׁמַיִם, זֶה עֵת רָצוֹן לִפְעֹל יְשׁוּעוֹת.

שַׁבַּת שְׂמֵחָה.

(עֲצַתוֹ אֲמוֹנָה עֶקֶב תשפ"ו)

הֵם לֹא יָמִים מְתוּחִים, הַיָּמִים הֵם יָמֵי הַרְחָמִים וְהַרְצוֹן, 'יְדוּ פְּתוּחָה לְקַבֵּל שְׂבִים', יְדוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּשׁוּטָה לְכָל אֵלּוּ שְׁעוֹשִׂים תְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד יָכוֹל לְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁצָּרִיכִים לְתַקֵּן, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֵּתִין לָנוּ, שֶׁנִּבּוֹא אֵלָיו, נִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וְנִחָזֵר בְּתְשׁוּבָה.

אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַנְצֵל אֶת הַיָּמִים שֶׁל 'חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל' בְּתְשׁוּבָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, עִם שְׂמֵחָה וְתַקְוָה – שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׂמַח עִם כָּל מָה שֶׁאֲנַחֲנוּ עוֹשִׂים וְאוֹהֵב אוֹתָנוּ; כִּי כְּמוֹ שֶׁאֵת כָּל הַמְּצֻוֹת צָרִיכִים לְקַיֵּם בְּשִׂמְחָה, גַּם צָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת הַמְּצֻוָּה שֶׁל תְּשׁוּבָה בְּשִׂמְחָה, צָרִיכִים לְשִׂמּוּחַ שֶׁאֲנַחֲנוּ בְּנֵי שֶׁל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲנַחֲנוּ יָכוֹלִים לְחַזֵּר אֵלָיו וּלְתַקֵּן הַכֹּל, וְחֵס וְשָׁלוֹם שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ עֲצָבוֹת וּמִרְיוֹת, כִּי הַדְּבַר הָרִאשׁוֹן כְּשֶׁחֲזוּרִים בְּתְשׁוּבָה, מִתְחִילִים לַעֲבֹד אֶת הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ – הוּא לְהִתְרַחֵק מֵעֲצָבוֹת וּמִרָּחֵק שְׂחוּרָה, זֶה מִהִסְטֵרָא אַחֲרָא רַחֲמָנָא לְצִלָּן (לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב, סִימָן מ"ח), וְזֶה הַסִּימָן אִם נִמְצָאִים בְּקִדְּשָׁה אוּ בַצַּד הַשְּׁנִי; אִם שְׂמֵחִים – נִמְצָאִים בְּקִדְּשָׁה, וְאִם עֲצוּבִים – נִמְצָאִים אֲצֶל הָאֵל טוֹב רַחֲמָנָא לְצִלָּן; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְכוֹנֵן בְּיָמִים אֵלּוּ בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה, תִּהְיֶה לוֹ שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֻרָכָה.

תַּעֲשֶׂה לָךְ סֵדֵר

הַדְּבַר הַכִּי חָשׁוּב הוּא לַעֲשׂוֹת סֵדֵר, מָה אֲנִי הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת בְּחֹדֶשׁ אֱלֹוֹל? כְּמָה אֲנִי הוֹלֵךְ לְלַמּוֹד? כְּמָה אֲנִי הוֹלֵךְ לַעֲסֹק בַּתְּפִלָּה וּבְאַמִּירַת תְּהִלִּים וְכְדוּמָה, כִּי מוֹהֲרַנ"ת זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה אָמַר: "מִגִּיעַ חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל, בּוֹעֲרִים וּבּוֹעֲרִים, וְלֹא עוֹשִׂים כְּלוּם"; בְּלִי יְשׁוּבָה הַדַּעַת נִרְאִים כִּךְ, מִתְּלַהֲבִים: "אֱלֹוֹל... אֱלֹוֹל..." וּבִסּוּף לֹא עוֹשִׂים כְּלוּם.

עַל כֵּן תַּעֲשֶׂה לָךְ סֵדֵר אִיךְ הַיָּמִים שֶׁל חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל יַעֲבֹרוּ עֲלֶיךָ, רֵאשִׁית תִּחְזִיק בְּשִׁעּוּרִים שְׁלָךְ שֶׁל כָּל הַשְּׁנָה בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וּמִדְרָשׁ, וְלְכָבוֹד חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל תַּעֲבֹר עַל כָּל הַתַּנ"ךְ, מִהִתְחִלָּה עַד הַסּוֹף, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שְׁנַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּחֹדֶשׁ אֱלֹוֹל (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רנ"א), כְּמוֹ כֵּן תֹּאמַר תִּיקוּנֵי זוֹהַר, רַבְּנוּ אוֹמֵר (שָׁם, סִימָן רצ"ד), מִזֶּה שִׁיחֻדִּים נִשְׁאָרִים בְּחֹדֶשׁ אֱלֹוֹל בְּבֵית הַכְּנֻסֶּת אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה כְּדִי לומר תִּיקוּנִים, מִהֲנִגּוֹן הַמְּתוּק כְּשֶׁאוֹמְרִים תִּיקוּנִים, וּמִזֶּה שְׂמַתְמַהֲמֵהִם מִזֶּה – נַעֲשִׂים בְּשָׁמַיִם דְּבָרִים מְאֹד גְּדוּלִּים.

אֲחִי הָאֱהוּב, אִם אֵתָּה תִּקְנִים רַק אֶת זֶה – יִהְיֶה לָךְ חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל יָפֵה, אֵתָּה לֹא תִרְאֶה כְּמוֹ כָּל חֲסִרֵי הָאוֹנִים שְׂמוּחָאִים כְּפִים: "אֱלֹוֹל... אֱלֹוֹל..." – וְלֹא עוֹשִׂים כְּלוּם, אֵתָּה תִּגִּיעַ לְיוֹם הַדִּין מוֹכֵן עִם הַתְּשׁוּבָה הַנִּכְנָה.

(קוֹנְטֵרַס חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

נָא. מִי שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה גְּדוּלָּה, יָכוֹל לְהַשִּׁיג שְׁלֻמוֹתוֹ בְּמַעוֹט פְּעֻלוֹת.

איך אני יכולה להעריך אותו?

שאלה

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בעלי הוא ברוך השם תלמיד חכם גדול והוא לומד בהתמדה, הוא גם עושה הרבה חסד ועוזר לאנשים, אבל היות והוא לא אדם כל כך מסודר, יכול לקרות שהוא נשאר להתעסק עם העסקנות שלו עד מאוחר בלילות, אבל אני ברוך השם מאד מרצה ממנו.

אבל דבר אחד כואב לי שהוא לא מקפיד להתפלל בבקר לפני חצות ועם מנן, הוא יכול לקום מאוחר, ועוד לענות לכמה טלפונים, שעלולים להמשך עד אחרי חצות. גם במנחה וערבית הוא לא מתאמץ להתפלל במנן, למרות שברב הפעמים כן יוצא לו להתפלל מנחה וערבית במנן, אבל אם הוא עסוק, הוא לא יצא מגדרו כדי להתפלל במנן.

אני יודעת שזה בכלל לא קשור אלי, זו לא האחריות שלי שהוא יתפלל במנן וזה בכלל לא צריך להפריע לי, אבל מה אני יכולה לעשות שזה כן מפריע לי? וזה מסלק את כל הערכה שיש לי אליו, ולמעשה זה מאד כואב לי, בסך הכל אני רוצה בעל ירא שמים, ואיך אני יכולה לכבד ולהעריך אותו כשהתפלה שלו נראית כך? לאחרונה ראיתי שהוא אכל חתיכת עוגה עם הקפה שלו לפני התפלה, זה מאד כאב לי, זה גורם שלא אוכל להעריך אותו.

אני רוצה שוב להדגיש שאני יודעת שזה לא קשור אלי, זו לא העבירה שלי ולא האחריות שלי, אבל אני בכל זאת רוצה להרגיש שמחה ומרצה עם בעלי, אני באמת רוצה להעריך ולכבד אותו גם בלבי. יישר כח שקראתם את המכתב שלי, אני מצפה לתשובה והדרך מראש הישיבה שליט"א.

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת נא תחנן, ח' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ו

קבלתי את המכתב.

אתם לא רואים בעיניכם שהסמך מ"ם מצא דרך לשבור את הבית שלכם? אתם לא רואים בעיניכם שאתם נלפדים ברשות? אתם אומרים בעצמכם שזה גורם שלא תעריכו אותו וזה מסלק את האהבה ביניכם.

דעו לכם, כמו שעצים ועשבים לא יכולים לצמח רק כשמשקים אותם, כך אדם לא יכול לצמח רק כשמעריכים אותו, ועד היכן שסוכרים שהוא יכול להגיע - עד לשם הוא מגיע; אצל הילדים זה תלוי לפי ההורים ולפי המלמד שלהם, ואחר כך אחרי החתונה זה תלוי באשה; אם האשה מעריכה אותו - הוא יכול לגדול, ואם בלבה היא לא מעריכה אותו - הוא לא יכול לגדול, וכך מספרים לנו חכמינו הקדושים (בראשית ו' יז, ט): "מעשה בחסיד אחד", היה יהודי כשר שהתחתן עם אשה כשרה, אחרי שעברו שנים ארוכות שלא היו להם ילדים, הם התגרשו, והיהודי הכשר התחתן עם אשה רעה והיא עשתה אותו רשע, והאשה הכשרה התחתנה עם רשע והיא עשתה אותו צדיק גדול, מסיים המדרש: "היו שהכל מן האשה", אם האשה מסתכלת במבט טוב על בעלה - הוא נהיה צדיק, ואם האשה מזלזלת בבעל - היא לא מעריכה אותו - הוא נופל לצערנו.

ואחר-כך ענה ואמר לו: "הלא כל העולם לא נברא אלא לצוות לזה. ועל-כן כל אחד ואחד צריך לתן איזה כח וסיוע לזה הצדיק להיות לו צותא וכו'. ויש, שהם נעשים לו בחינת צותא על-ידי תפלתם או על-ידי יראת שמים שלהם, שעל-ידי זה נותנין כח וסיוע לזה הצדיק. ויש, שנותנים לו ממון או כיוצא בזה מה שכל אחד עושה איזה דבר שבקדשה, שעל-ידי זה נעשה צותא לזה".

וסים רבנו ז"ל: "אבל כפי מה שאני רואה, (ווי איך זע), אין אני נצרך כלל לה'עולם', כי אין מגיע מקם שום צותא לזה".

אחר פסח: ספר רבנו ז"ל, שחלם לו, שהיה קבוצת אחד של יהודים עם מנהיג אחד, שהיה גדול מאד בעולם. וגזרו גזרה להרג את כל היהודים. והמנהיג נפל על עצה, שצריכין לשנות עצמו לערל. והלך וקרא אמן, וגלח לו הזקן עם הפאות. ואחר-כך נתברר, שהוא שקר, שלא נגזרה כלל הגזרה הנ"ל. כמה בוישה הגיעה לאותו מנהיג? בודאי לא היה אפסר לו להתראות לפני העולם והצדק לעקר ולברח. ואיך יוצאין מן הפתח ואיך שוכרין עגלה וכיוצא בזה, בודאי היתה לו בוישה וכלמה גדולה מאד אשר אי-אפשר לבאר, ובודאי הצדק לישב איזה זמן אצל ערל, עד שיעצמח זקנו.

וכל זה תראו לו בחלום.

(המשלוב יבא אי"ה - נלקח מספר

"פעלת הצדיק")

הסגולה של מסכת תענית לשידוכים

בהיכל הקודש ישנה סיפור פלא שארעה אצלנו בישיבה לפני חמש עשרה שנים, בעת ביקור של מוהרא"ש זי"ע. בשנת תשע"א, בשנותיה הראשונות של הישיבה, הוציאו אנשים לשון הרע על הישיבה, והשידוכים לא זרמו. ראש הישיבה שליט"א כתב אז מכתב למוהרא"ש וביקש ממנו שאולי יוכל מוהרא"ש לבוא לקעמפ לחזק את הבחורים. ראש הישיבה שליט"א ביקש גם במכתבו שמוהרא"ש ישאיר ברכות לבחורים שיהיו שידוכים. מוהרא"ש השיב במכתב הנדפס ב"אשר בנחל" באידיש, שם הוא כותב בין השאר: "אני אבוא בעזרת השם בחמישה עשר באב ואביא שידוכים".

מוהרא"ש בא אז ואמר לבחורים שכל בחור שילמד בכל יום את כל מסכת תענית, במשך ארבעים יום, החל מחמישה עשר באב ועד ראש השנה – הוא מבטיח לו שימצא את שידוכו. נהייתה שמחה גדולה בישיבה, וכל הבחורים החלו ללמוד ולסיים בכל יום את כל המסכת.

כידוע, לאחר זמן לא רב פרץ הוריקן קשה בשם "איירין", ומכיוון שהקעמפ שכן בעמק, הוא הושפע מכך קשה מאוד ונאלצו להתפנות. ועל אף כל הקשיים, החזיקו הבחורים בלימוד זה בעוז, ואכן החלו אז שידוכים רבים בישיבה.

מאז הדבר חוזר על עצמו מדי שנה בחמישה עשר באב, ולא רק בישיבת תפארת התורה, אלא בכל מקום ובכל הישיבות. לאחר השתתפות בסדרי הישיבה, ניגשים הבחורים למסכת תענית, מבלי שאף אחד יורה להם או יעמוד על ראשם, ואומרים את כל המסכת בכל יום במידת עקשנות גדולה ביותר. ברכתו של צדיק מתקיימת, כאשר רואים מדי שנה סיפורים נפלאים מאוד של בחורים שמצאו שידוכים טובים בדרכים בלתי צפויות לחלוטין, במהירות ובקלות, ומקימים בתים יהודיים יראי שמיים לשם ולתפארת.

בשיעור היומי ביום רביעי שעבר, חמישה עשר באב, ראש הישיבה שליט"א שוב הזכיר לבחורים על הסגולה הזו, אך הוא הוסיף גם שזה לא ייבא על חשבון השיעורים היומיים; כל בחור ימשיך שלימוד היומי של ח"י פרקי משניות, יום תהילים, פרשת השבוע מחלוק לימות השבוע, ואם אפשר להוסיף גם מסכת תענית – הרי זה דבר טוב מאוד. הבחורים אכן התנפלו על כך שוב בשמחה, בחורים רבים לומדים ומסיימים בכל יום את כל מסכת תענית, ובעזרת השם ימצאו שידוכים טובים בקרוב.

חז"ל אומרים אכן: "לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב". השמחה הגדולה של חמישה עשר באב הייתה שמצאו שידוכים. כמו כן אומרים חז"ל שמחמישה עשר באב צריך כל אחד להוסיף בלימוד התורה. אצל הבחורים השומעים בקול הצדיק זהו ממש דבר אחד: מוסיפים בלימוד התורה, ובעזרת השם מקימים בית נאמן בישראל.

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק
---	19:30	20 דק' לפני השקיעה מנחה ימות החול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימות החול 9:00
---	---	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות 20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות 9:00 ברכות
יום רביעי בשעה 21:30	20:30	10 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות 30 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות 9:30 ברכות
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות
---	21:30	30 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות
יום רביעי בשעה 21:30	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות
חבורה מוצאי שבת בשעה 22:30	---	מנחה מעריב ימי חול בזמן 20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות
שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות

תחפשו בפעל רק את הטוב, לאשה יש את הכוחות לראות רק את הטוב, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (נדה מה'): "מלמד שנתן הקדוש ברוך הוא בינה יתירה פאשה יותר מבאיש", לאשה יש שכל ודעת מיוחדים למצוא את הטוב בפעל ובילדים, ואם היא מנצלת את זה כדי לבנות את ביתה, מתקנים אצלה (משלי לא, ל-לא): "אשה יראת ה' היא תתהלל, תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה".

השם יעזר שתצלחו בכל הענינים.

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע - בנשיאות ראש הישיבה שליט"א

סימן טוב ומזל טוב

אנו מאחלים ברכת מזל טוב חמה ולבבית

לראש הישיבה שליט"א

לשמחת החאלקה לנכדו

יחזקאל נ"י, בנו של

מו"ה נתנאל פארקאש שליט"א

בן מו"ה יואל פארקאש שליט"א

גבאי ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב בקרית יואל

יעזור הקב"ה שראש הישיבה שליט"א יראה הרבה נחת יהודי מכל ילדיו ונכדיו ותלמידים בתוך הרבה בריאות. דורות ישרים ומבורכים, בריאות ופרנסה, יעזור השם יתברך שראש הישיבה שליט"א יוכל להמשיך הלאה בעבודת הקודש לחזק בני ישראל על פני העולם כולו, להחדיר עצותיו של רבינו ז"ל בעם ישראל, כפי שלמדנו ממוהרא"ש, עם בני ברוכי חיי ארוכי ומוזני רוחי וסייעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יצחק שמואל פרענקעל שליט"א ירושלים עיר"ק

גבאי ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב בירושלים עיר"ק

להולדת הנכד למזל טוב, אצל חתנו

מו"ה מנחם גרומאן חי"ו ירושלים עיר"ק

מו"ה יעקב לעווער שליט"א קרית ברסלב

לשמחת בנו למזל טוב

החתן אברהם לעווער חי"ו עב"ג בת

מו"ה עזרא בוים חי"ו קרית ברסלב

מו"ה משה וויינבערג חי"ו קרית יואל

לשמחת בנו למזל טוב

החתן שמחה וויינבערג חי"ו עב"ג בת

מו"ה אשר לעמיל זוסמאן חי"ו קרית ברסלב

